

**Over de kerk (1977) van Den Hoorn
Sint-Rita**
Hoornstraat 90, 8340 Moerkerke

De kerk van de vrijwilligers

Enkele nota's geschreven
door de bouwpastoor E.H. Kamiel Ackaert

Boekje uit 1992, Walleyndruk nv Brugge
Foto's: Van Belleghem, Maldegem

Inhoud:

- Voorwoord door Mgr. R. Vangheluwe,
Bisschop van Brugge
- Voorwoord door Mgr. Laridon,
Hulpbisschop van Brugge
- Hoe wij ertoe kwamen deze nota's te schrijven
- Over Sint Rita en hoe zij onze patroonheilige
werd
- Onze kerk! Gaarne, beslist, we bouwen ze zelf!
- We bekijken het kerkgebouw, de brandramen,
de kunstbeeldhouwwerken
- In de toren hangen de klokken
- Heerlijk speelt het St. Rita-orgel
- In granietsteen gebeiteld
- Gebed tot de H. Rita
- Lijst der E.H. Pastoors en der E. Zusters
Maricolen
- Lijst der kerkmeesters
- Lijst der vrijwilligers! Die de kerk bouwden
- Firma's die meewerkten aan de bouw

Voorwoord door Mgr R. Vangheluwe

Een kerk is in de eerste plaats een huis van gebed. Men komt er binnen om God te loven en te danken, en om hulp te vragen voor het dagelijks leven. Het mooiste gebed is de H. Eucharistie die in gemeenschap wordt gevierd. Dan is het kerkgebouw op zijn best. De eenzame gelovige, een gezin, een groep bedevaarders vinden een open deur om in de stilte hun verlangens en gevoelens met de Heer te delen. Heiligen tonen ons daarbij de weg.

Een kerk is ook een huis van evangelisatie en verkondiging : er is zoveel te zien dat onze geest en ons hart richt op de boodschap van Jezus en ons binnenleidt in het geheim van God en mens.

Een kerk toont het geloof van een gemeenschap : de ijver, het geduld en de volharding waarmee ze werd gebouwd, de zorg om ze schoon en net te houden, de gastvrijheid waarmee geloofsgenoten en voorbijgangers worden ont-vangen. En je ziet er overal de tekenen van een levendig kerkelijk leven.

De parochiekerk van de H. Rita te Moerkerke vervult al deze functies op een eminente wijze. Met een dankbaar hart gedenk ik de pastoor-bouwer en alle medewerkers.

Moge God hen overvloedig zegenen! En moge de Heer alle bedevaarders met liefde en barmhartigheid aanhoren.

Heer onze God, op U stellen wij ons betrouwen.

H. Maria, neem ons onder uw hoede.

H. Rita, bid voor ons.

+ R. Vangheluwe

Bisschop van Brugge

Voorwoord van Mgr. Laridon

Af en toe een zeldzame keer
wordt over een familie
een roman geschreven,
een film gemaakt
Maar alle families hebben hun verhaal
een man en een vrouw
die elkaar bij toeval ontmoeten
die trouwen,
voorlopig een onderdak vinden,
verbouwen, bouwen
In elk huis vind je ook
wat bijzonder,
eigen, persoonlijk, heilig

Zo heeft ook pastoor Ackaert
nu het verhaal geschreven
een eenvoudig verhaal van een eenvoudige
parochie-kerk
hoe de H. Rita van Cascia
op de wijk De Hoorn kwam
wie echt heeft gebouwd aan de kerk
kleur van de glasramen
en klank van de klokken

Je voelt er ook zijn vreugde in van de pastoor
de timmerman
zelf het altaar
— dat in de kerk het mooiste meubel moet zijn –
te hebben gehouwen

Moge het boekje
de lezers (man of vrouw)
bijbrengen
de stille overtuiging
geloven is eenvoudig
geloven kan iedereen
mits inzet van de middelen
die God je gaf
St.-Franciscus begon een nieuw leven
- met goede gevolgen voor de Kerk
tot op vandaag -
toen hij hoorde de stem die zei
Ga bouwen aan mijn kerkje,
'n noodkerkje gelijk
het staat er zo triestig bij

Tenslotte mag ik het schrijven?
er is in het boekje een vergetelheid

Ik vond er geen vermelding in
van de jaarlijkse tombola
om de afbetaling op korte jaren
te realiseren...
tombola met keurige prijzen
meubels door de pastoor
eigenhandig vervaardigd
goed hout, sterke verbindingen...

In alle sympathie

Eugeen Laridon
Hulpbisschop van Brugge

Hoe wij ertoe kwamen deze nota's te schrijven

Iemand schreef ons na een geleid bezoek aan onze kerk: "Is het niet mogelijk de tekst van de rondgang in schrift of op bandopname te bekomen?"

Velen die in groep of individueel onze kerk bezochten hebben dit gevraagd. Eén die er weet van had, dat de pastoor een oud-schrijnwerker en Late roeping is, formuleerde het uitdagend: "Het zal voor jou een zwaardere opgave zijn een boekje te schrijven, dan te timmeren, maar ook dat gebinte van geloof kan jij alleen optrekken". (25.04.1989)

We hebben nagedacht, we besloten dat er dan toch iets moest van terecht komen. Dat in latere dagen wetenschappelijk onderzoek om een of ander kunstwerk in zijn ware gedaante te laten herleven soms zoveel energie kon opbruiken, heeft ons ook tot deze beslissing gestimuleerd. Veertien jaar na de "Plechtige Consecratie" van onze kerk op 2.10.1977 door Mgr. De Smedt, bisschop van Brugge, krijgen die droom en die wens gestalte.

In al die voorbije jaren werd aan honderden bedevaarders en bezoekers uitleg verschaft over het ontstaan van deze kerk, de "Kerk der Vrijwilligers". Terzelfdertijd werd hen wat verteld over het leven van de H. Rita van Cascia. Velen wilden de indrukken, die ze hier opdeden, meedragen naar huis. Al die

gedachten en mijmeringen lieten ons niet los. Eventjes doorbijten maar en het resultaat kwam er.

In de eerste plaats willen wij hulde brengen aan de 45 vrijwilligers: zij hebben gewerkt, aanhoudend, samen, bezielde door geloof. Hand in hand mochten zij een huis van God aanbieden aan de Heer; het vond zijn roerende bekroning in de "Plechtige Nachtmis" op Kerstmis 1976 in aanwezigheid van de vrijwilligers en een 700-tal sympathiserende gelovigen. "Wat heb je een mooie kerk", zeggen zeer velen; het antwoord is: "Ja, heel mooi, maar de manier waarop die kerk tot stand kwam is nog veel mooier". Naar het woord van Mgr. De Smedt: "St.-Rita-kerk is een kerk, waarin men nog kan bidden".

Deze bladzijden werden geschreven na een 18 jarig pastoraat op de St. Rita-parochie en na zesmaal met vele gelovigen op pelgrimstocht te zijn geweest naar het grootste heiligdom van de H. Rita te Cascia in Italië.

Over Sint-Rita en hoe ze onze patroonheilige werd

De vraag wordt vaak gesteld: "Hoe komt het dat St. Rita de patroonheilige werd van deze parochie?"

Enkele parochianen vertellen het volgende. De mensen hier woonden in een wijk, die men reeds lang "De Hoorn" noemde. In het jaar 1947 werd die wijk een zelfstandige parochie. De eerste pastoor was Z.E.H. Van de Sompele, geboren te Oost-Rozebeke 26.09.1896 en overleden te Wakken 15.04.1977. Hij werd begraven in onze nieuwe kerk 21.04.1977. Hij werd hier benoemd als eerste pastoor van 22.09.1947 tot 18.07.1957.

Pastoor Van de Sompele bezocht zijn parochianen, zo belandde hij bij Pharailde Coucquyt, een weduwe van Maurice Coucquyt en dit gezin werd gezegend met zeven dochters.

Hij trof in haar huis enkele mensen aan, die hier om de week pleegden samen te komen om te kaarten en koffie te drinken. - Pharailde Maenhout werd geboren op 11.04.1891 en overleed alhier op 25.08.1983. -

"Je hebt nu een parochie, zei de pastoor, hoe ga je die nu noemen, wie neem je als beschermheilige voor je kinderen, je gezinnen, je zieken en bejaarden?" Een van hen zei: "Mag het de H. Rita van Cascia zijn?" Iedereen ging akkoord, ook de pastoor.

Zevenenveertig jaar na haar heiligverklaring mocht de H. Rita een nieuwe parochie onder haar bescherming nemen. Het is hier dan ook passend onze patroonheilige nader te leren kennen.

De H. Rita werd geboren in 1381 in een nog altijd zeer eenvoudig dorpje; Rocca Porrene, op 5 km. van Cascia en op 141 km. van Rome. Haar vader heette Antoon Mancini, haar moeder Aimée Ferri. Rita was hun enig kind. Haar ouders waren er sterk van overtuigd: "Ons kind is een geschenk uit de hemel".

Reeds vroeg voelt Rita zich geroepen om deel te nemen aan het verlossende lijden van Jezus. Op jeugdige leeftijd vraagt zij haar ouders te mogen intreden bij de Zusters Augustinessen te Cascia. Haar ouders, ofschoon die gelovige mensen weigeren kordaat; ze zeggen: "Rita, je moet trouwen, we kennen voor je een beste partner".

De wens van haar ouders is voor de onderdanige Rita de wil van God; ze huwt met Paolo Ferdinando. Het wordt een harde opgave, een leven vol kommer ; haar man is nu geen voorbeeld, op zijn zachtst gezegd hij is ruw, geweldig. Ze krijgt twee zoontjes. Meer dan tien jaar bidt, lijdt, en vast de geduldige Rita. Eindelijk, de schillen vallen haar echtgenoot van de ogen, hij bekeert zich, hij ziet in dat hij een schat van een vrouw heeft, hij belooft voortaan te leven naar de geest van Rita.

Heiligen worden gelouterd, beproefd, meer en meer. Het geluk van Rita en haar man loopt vlug ten einde. Op een morgen krijgt Rita het nieuws: "Je man ligt vermoord onder de boom". Rita kent de moordenaars, ze vergeeft, nooit daagt zij hen voor het gerecht. Ze kent nu een nieuwe beproeving, haar twee zonen zweren bloedwraak. Ze bidt: "God, liever zie ik nog mijn beide kinderen sterven, dan dat zij zich schuldig maken aan moord". En zo gebeurt het, beide kinderen, sterven binnen het jaar aan een besmettelijke ziekte; ze liggen begraven in het oude kerkje van Rocca Porrena, het kerkje waar Rita zoveel jaren terug huwde.

Rita staat nu als weduwe geheel alleen. Ze wil nog altijd Augustines worden te Cascia. Het wordt haar tot driemaal geweigerd. De volksmond wil, dat haar drie beschermheiligen, de H. Johannes de Doper, de H. Augustinus en de H. Nicolaas van Tolentino haar op een wonderlijke wijze in een nacht in het klooster hebben binnengebracht. Het wordt haar opdracht de vele zieken in en buiten het klooster te verzorgen. Rita wordt, 61 jaar oud, gestigmatiseerd. Voortaan draagt zij een doornwonde in haar voorhoofd; slechts éénmaal verdween die wonde, toen zij in 1450 samen met enkele van haar mede-zusters, ter gelegenheid van het heilig jaar te voet naar Rome pelgrimeerde. Rita wordt als een heilige kloosterzuster aangezien en reeds tijdens haar leven, verkrijgt ze van de hemel wonderen; hiervan zijn nu nog tekenen in het klooster te Cascia bewaard.

H.-Ritabeeld in de Sint-Ritakerk,gebeeldhouwd door Albert D'Have.

In de nacht van 21 op 22 mei 1457 sterft Rita; de kloosterklok begint te luiden en roept de bewoners rond Rita bijeen. Tot tweemaal hebben wij het grote geluk gehad, geknield te mogen bidden in de cel waar de H. Rita stierf; die cel die nog altijd gaaf gebleven is. We vroegen aan de begeleidende zuster: "Is het waar, dat de H. Rita de laatste vier jaar van haar leven in deze cel op een kleine matras op de grond sliep?" De zuster antwoordde: "Ze lag inderdaad hier in deze cel, zeker niet op een matras, wel op stroo".

Op 24 mei 1900 wordt Rita door Paus Leo XIII heilig verklaard. Haar feestdag wordt in de kerk gevierd op 22 mei. Zij is de patrones van de zieken en van de hopeloze gevallen.

Onze kerk! Gaarne, beslist, we bouwen ze zelf!

De bouwgrond, waarop de kerk verrees is een gift van de Zusters Maricolen uit Brugge, die op onze wijk reeds meer dan honderd jaar voor het onderwijs van onze kinderen instaan. "Voorwaar een rijkelijk geschenk", oordeelde de toenmalige burgemeester, de Heer Van Quekelberghe. Op deze plaats stond vroeger de eerste noodkerk, gebouwd in 1945, twee jaar voordat de wijk parochie werd. Ze werd opgetrokken met overgebleven materiaal van de tweede wereld-oorlog: ruwe betonstenen, sparrebomen als gebinten, eternit platen als dakbedekking, binnenin wat geplakt en dan geschilderd. In 1960 werd ze parochiezaal en op de plaats, waar nu het parochiaal centrum staat, werd een tweede noodkerk opgetrokken, bestaande uit drie oude houten klassen, gift van de parochie St.-Andries - Brugge.

En architect werd aangesproken, de Heer Stefaan Dejaegere uit Kortrijk. Na enkele bezoekjes ter plaatse verklaarde hij: "We bouwen hier een Polderkerkje zonder pretentie!" We vermelden graag, dat alle vergunningen om de kerk te mogen bouwen door de bevoegde overheden en bestuurlijke instanties in een rekordtijd van amper tien dagen werd goedgekeurd.

Op **15 maart 1975**, zonder omhaal en met de pastoor als getuige, kreeg de oudste vrijwilliger de eer de "Eerste Spadesteek" voor de nieuwe kerk te mogen inspitten; het was Gustje Mortier - zijn doopnaam is Alfons - die toch in dat jaar 82 jaar werd. Het was het signaal om de grondvesten uit te delven, niet met moderne apparatuur maar met de elementaire spade; dit verliep in samenwerking met Gustje Maenhout en Andreas Gentier.

Eerste spadesteek door Gustje Mortier samen met bouwpastoor Ackaert.

Op goede Vrijdag-avond - **28 maart 1975** werd onder overvloedige sneeuwval het grote kruis geplant op de plaats waar later het altaar zou neergezet worden.

Bouwpastoor Ackaert schaaft de balken voor het grote kruis vlak.

De vele parochianen leefden mee, biddend, zingend; het werden vreugdevolle en aandoenlijke momenten, die geen deelnemer vergeten kon. De fundamenten van de nieuwe kerk waren in beton gegoten. Op woensdag 10 december 1975 om 20 uur komen de bouwvakkers van de parochie bijeen, ze overleggen, ze plannen: wie doet wat, wie metst, wie voegt, wie plakt, wie vloert, en ook wie regelt de verzekering tegen ongevallen. Vele vragen, vlugge antwoorden, zake-lijk, kordaat en ze gaan ononderbroken op vele zaterdagen aan de slag.

Alles is handwerk; enkel beschikbaar zijn: een triller, een betonmolen, een bromfietswiel met lange koord om het materiaal in emmers naar boven te hijsen. Mankracht doet wonderen; beeld je bijvoorbeeld in: 300 emmers beton worden naar boven gesjouwd en uitgegoten in de bovenste ringbalk van de klokketoren.

Bouwpastoor Ackaert wijzend op het bouwplan van architect Stefaan Dejaegere.

We kijken terug op **28 september 1975**. De parochianen hebben massa's papieren bloemen gemaakt en ze hebben hiermee het geraamte van de kerk in opbouw opgesmukt. In aanwezigheid van honderden wijdt Mgr. De Smedt plechtig de "Eerste Steen". Deze steen omsluit de namen van de 45 vrijwilligers, geschreven op perkament. Zes van hen zijn reeds opgenomen bij de eeuwige Vader. Nergens anders vind je hun namen; het mag volstaan: ze zijn geschreven in de palm van Gods hand.

Monseigneur De Smedt wijdt plechtig de eerste steen.

Monseigneur De Smedt samen met bouwpastoor Ackaert bij de steen die de namen van de 45 vrijwilligers omsluit.

Op zaterdag **13 november 1976** is Mgr. De Smedt hier terug bij het vrijwilligersteam; hij keurt het werk, hij prijst, hij bewondert, hij bemoedigt; het loopt uit op koffie drinken en een gezellige babbel met de hele groep.

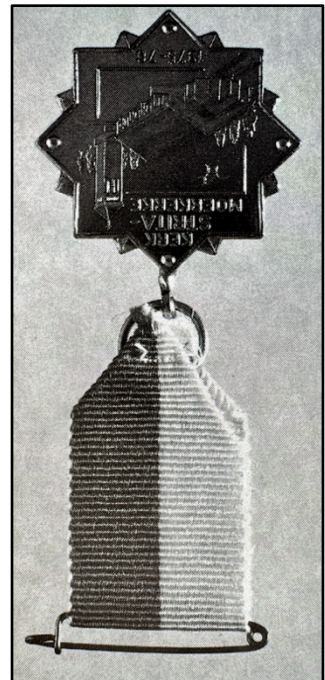
Kerstmis 1976 wordt een onvergetelijk en ontroerend hoogtepunt van onze kerkbouwonderneming. Op het moment dat de ganse christenheid de geboorte van de Heer herdenkt, wordt voor de allereerste keer plechtig eucharistie gevierd in onze nieuwe kerk.

Bijna alle vrijwilligers en zowat 700 mensen zijn present. Vóór het offergebed roept de bouwpastoor de vrijwilligers, één voor één, naar het altaar, hij dankt, hij drukt de hand en dan bidt hij: "Heer, aanvaard onze nieuwe kerk, aanvaard dit offer uit onze handen".

Elke vrijwilliger krijgt een truweeltje, vervaardigd uit zilver bedekt met goud; het zijn de materialen van onze eigen kelk. In het truweeltje staat gegrift: "Kerkebouwer Sint-Rita 25.12.1976 en hun naam".

Bovendien ontvangt elke vrijwilliger een verguld eremetaal met de beeltenis van onze kerk, hun kerk.

Deze kostbare herinneringen prijken nu op de ereplaats in vele fiere gezinnen. Het was de schoonste Kerstmis op Sint-Rita.

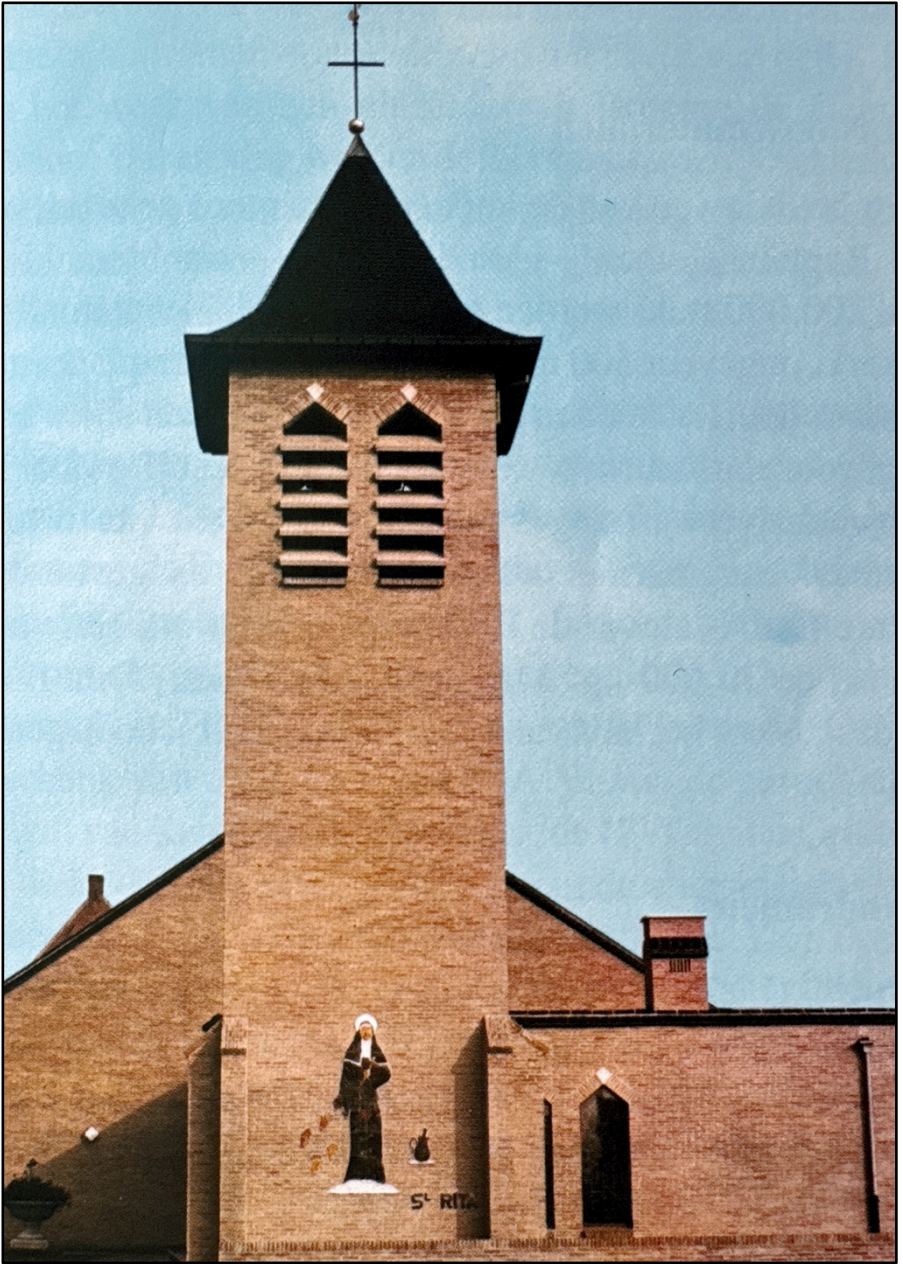

Het schoonste Kerstfeest op Sint-Rita – Kerstnacht 1976.

Hard en toegewijd werd er gewerkt; na 49 zaterdagen werd de kerk in gebruik genomen. Na 79 zaterdagen was de kerk met haar 20 m. hoge toren voltooid. Op 2.10.1977 werd ze door Mgr. De Smedt plechtig geconsacreerd. Onze kerk is een waardige, wijdingsvolle parochiekerk; 430 gelovigen vinden er gemakkelijk plaats. Onmiddellijk werd zij een druk bezochte bedevaartkerk, velen komen en bidden tot de H. Rita.

Het werd een lang verhaal. Graag willen we nog een anekdote kwijt. Je bouwt een kerk met vrijwilligers en naderhand hoor je gekke beweringen. Het gebeurde enkele jaren terug. We kwamen toevallig aan de kerk, een gids gaf uitleg aan een 30-tal bezoekers en het ging zo: "enne... de mensen hier van de parochie hebben zelf hun kerk gebouwd, samen met hun pastoor, in de weekends, op zaterdag en zondag". We schrokken, we reageerden spontaan: "Verontschuldiging, Meneer, wat zegt U daar? op zondag!" Het werd doodstil. "Geen sprake van, de kerk is gebouwd door vrijwilligers op zaterdagen, nooit of nimmer werd op zondag gewerkt!" "Geloof me, het is informatie uit de eerste bron".

We bekijken het kerkgebouw, de brandramen, de kunstbeeldhouwwerken

Gebruikte materialen

Voor het bouwen van de kerk en toren werd gekozen voor een Romeinse steen, handformaat, strobloemkleur; zo'n 200.000 stuks werden er ingemetseld. Het plafond van de kerk, ongeveer 500 m² is bekleed met ceder-plancetten; dit soort hout, nu en dan onderbroken door een eiken balk, zorgt voor een kleurrijk, warmendoend effect. De vloer met ingewerkte verwarming is geplaveid met tegels van travertin marmer. Het marmer werd rechtstreeks aangevoerd uit Carare (Italië) alover de Brennerpas; het werd een vracht van bij de 30.000 kg. Marmer...? Ja, zeker, Don Bosco zegde: "Voor het huis van God kan het nooit schoon genoeg zijn".

Brandramen

"Prachtige brandramen", zegt menig pelgrim die de kerk binnenkomt. De grondvesten waren amper klaar of de bouwpastoor had een luide droom: "Het zou de stemmigheid verhogen, zo we onze kerk met brandramen konden verfraaien". De brandramen zijn er gekomen, 24 in totaal: 21 in de kerk en 3 in de winterkapel; de meeste stellen een heilige voor. Ze zijn ontworpen en gemaakt door de Heer De Lodder uit Brugge, de weduwe Vrankx uit Hasselt en één door M.

Mortier uit Oost-Vlaanderen. De vier kleine brandramen opgesteld rond het beeld van de H. Rita zijn het werk van een glazenier uit Brugge, de Heer F. Pintelon. Gul en vlug werden de 22 brandramen geschonken; de schenkers mochten hun persoonlijke en geliefde heilige, samen met hun eigen naam in het glas vereeuwigen. We maken een rondgang en kijken.

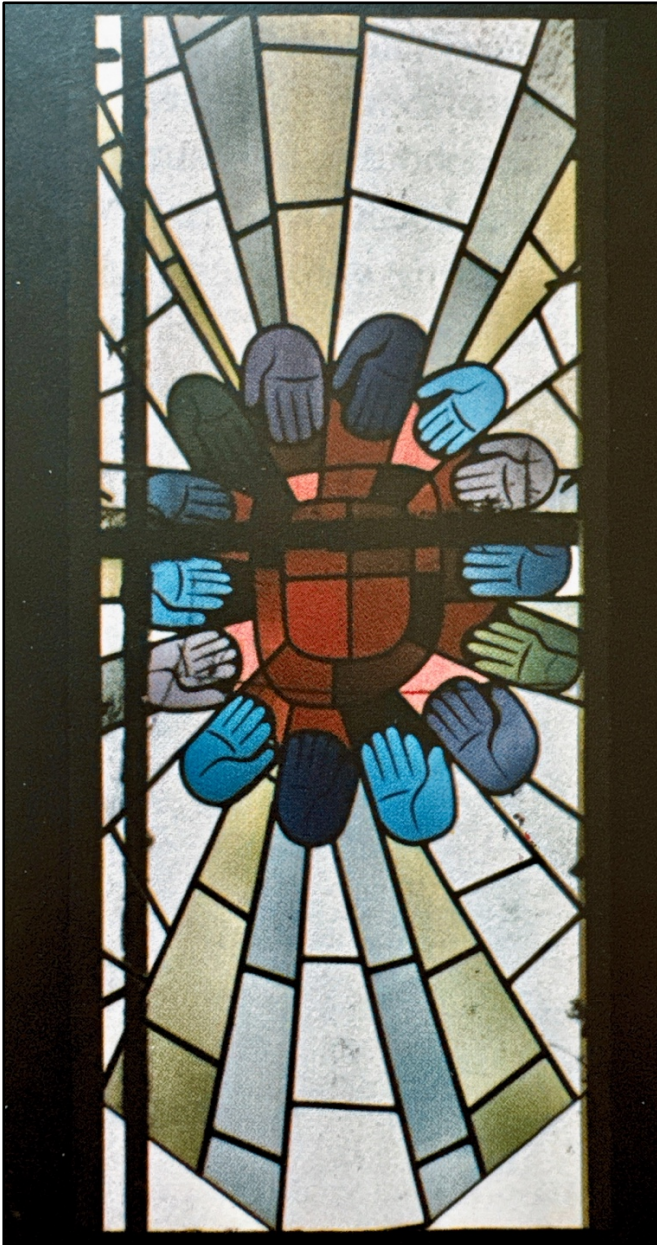
Centraal staat het H. Hart van Jezus; een brandraam stelt O.-L.-Vrouw van Altijdurende Bijstand, een ander O.-L.-Vrouw van Lourdes, voor. Andere brandramen: St.-Jozef Werkman; de Evangelist Lucas, patroon van de architecten; de H.-Rita gestigmatiseerd; de H.-Isidoor, patroon van de landbouwers (geschenk van L.G. en K.V.L.V. van de parochie); de H.-Franciskus van Assisi; kardinaal Cardijn (geschenk van de K.W.B. en K.A.V. van de parochie) de Bruiloft van Kana; de H.-Hubertus; de H.-Tarcitius, patroon van de H.-Eucharistie (geschenk van de chiromeisjes, wat hebben zij gespaard!) de H.-Teresia van Avila; Don Bosco; de H.-Camillus de Lellis. Het brandraam van de H.-Gertrude is een geschenk van de familie Van de Sompele aan hun nonkel pastoor Z.E.H. Van de Sompele naar aanleiding van zijn 50-jarig priesterschap alhier gevierd.

Vier kleinere brandramen, voltooid in 1992 zijn samen verwerkt in een eiken raam en vormen een kapel rond het beeld van de H.-Rita ; ze stellen voor: de H.-Rita bij het dode lichaam van haar vermoorde man; het

opgebaarde lichaam van de H.-Rita in haar praalgraf binnen haar basiliek; het voorzicht van de mooie basiliek te Cascia; vele mooie rozen, de lievelingsbloemen van de H.-Rita.

Het "speciale brandraam van de vrijwilligers" werd geplaatst heel dicht bij het beeld van de H.-Rita. Het is dankbaar opgedragen aan de vrijwilligers, die zich bij de bouw van ons bedehuis hebben ingezet. De glazenier, de Heer De Lodder, bracht in beeld hoe ieder met zijn specifieke vaardigheden en talenten tot het geheel heeft bijgedragen. Centraal in het raam plaatste hij een rood hart, daarrond vele handen verschillend in kleur, in vorm, in grootte.

Als dank aan de vele weldoeners ontwierp de Heer De Lodder het "brandraam van de weldoeners". Hij werkte het motief uit van een lammetje, dat belangloos zijn wol wegschenkt voor mensen in nood. Die weldoeners zijn talrijk. Je moet ook bedenken, dat de bouwpastoor tijdens de bouwperiode in het weekend geregeld uittrok naar verscheidene parochies om er te preken en collecte te houden. Het loonde de moeite; 33 parochies in West- en Oost-Vlaanderen werden aangedaan. Op deze manier hadden honderden christenen tegelijk iets vernomen over het leven van de H.-Rita en haar nieuwe heiligdom.

Brandglas van de vrijwilligers.

Altaar

Het altaar staat centraal; het moet in de kerk domineren. Daar draagt de priester, als middelaar tussen God en de mensen, iedere dag het H.-Misoffer op. De bouwpastoor zelf maakte het altaar uit eiken hout, dat met de bijdrage van de parochianen werd aangekocht. Het is een sprekend voorbeeld van hechte samenwerking van priester en gelovigen. De Heer Dobbelaere uit Eeklo heeft het altaar kunstig met beeldhouw en snijwerk versierd; korenaren en druiventrossen (uit hout) vloeïend als het ware naar de hostie (uit ivoor) toe, symboliseren het brood en de wijn van de H.-Eucharistie.

Heiligenbeelden

De Vlaamse kunstenaar, de Heer Albert D'Have heeft, op de Poolse Madonna na, alle beelden gekapt; ze ademen scheppingskracht en diep geloof. Het beeld van het **H.-Hart van Jezus** brengt een originele, niet traditionele voorstelling; het is een meter hoog en gekapt uit een blok Franse eik.

Het een meter hoge beeld van **O.-L.-Vrouw met haar Kindje** is gekapt uit Franse eik; het is lief en ontroerend: Maria reikt haar Kindje naar de mensen.

Gekapt uit Japanse eik staat in een speciale nis bij de hoofdingang het 1,30 m. hoge beeld van de **H.-Rita**. Weerom week de kunstenaar af van de klassieke voorstelling. Hier heeft de H.-Rita de handen vrij; hij legde het gebruikelijke kruis uit haar handen neer aan haar voeten. Samen met die onontbeerlijke symbolen, de bietjes en de rozen.

De eiken "**Makelaar**", het sluitstuk van de dubbele ingangspoort, is versierd met het jaartal "1977" van de concecratie van de kerk, met de roos en met het beeldje van de H.-Rita staande op een hoge kelk. We vinden er ook de kelk met de zeven bietjes. Bijna alle heiligen hadden een bijzondere verering voor de H.-Eucharistie.

Het beeld van het H.-Hart van Jezus.

O.-L.-Vrouw met haar Kindje.

Poolse Madonna van Ostrobramska.

Vijfmaal reeds kwam het Poolse Koor "Harfa" uit Warschau bij ons een paar dagen verblijven en zingen. Uit dankbaarheid brachten ze een prachtig O.-L.-Vrouwbeeldje mee, de "Poolse Madonna van Ostrobramska"; tweede grootste genadeoord van Polen. Je vindt het links bij het binnenkomen van de eigenlijke kerk in een muurnisje. Het beeld is samengesteld uit drie stukken hout en werd gesculpteerd door de poolse kunstenaar "Marek Borkowski". Twee teksten zijn bij het beeldje aangebracht.

Eerste tekst - Geschonken aan de parochie van St.-Rita, Moerkerke, Damme, die in dank aanvaardt, door het koor "Harfa" uit Warschau (Polen) bij hun optreden in deze St.-Rita-kerk op 13.12.1983. H.-Maria, bid voor ons.

Tweede tekst - Plechtige wijding op 8.12.1985, feest van O.-L.-Vrouw Onbevlekt Ontvangen, door Mgr. Laridon, hulpbisschop van Brugge, in aanwezigheid van het ganse Poolse Koor.

In de toren hangen de klokken

Ergens lezen we: "De toren benadrukt ten volle de aanwezigheid van een christelijke gemeenschap". Waartoe dient zo'n toren? Het is een klokketoren, die de mensen oproept naar de kerk te komen om tot de Heer en zijn heiligen te bidden en een steun te zijn voor elkaar...

Klokken zijn het hart van de christen gemeenschap; ze zijn de roepstem van God midden onze beslommeringen. Onze kerk heeft drie klokken; hun namen zijn: Rita, Maria, Jozef Werkman. De eerste twee klokken werden gewijd door Z.E.H. Cordy (+), deken van Brugge-Noord op 24 april 1977. De Derde klok door Z.E.H. Kan. De Zeine op 6 mei 1984; de schenkers waren getuigen bij de plechtige wijding.

De **H.-Rita-klok** is de grootste klok-gewicht : 570 kg - toon: akkoord Gis - H - Sol kruis. Ze draagt als spreuk: "Juich heel de aarde God ter ere" (ps. 65). Ze luidt driemaal daags voor het Angelus. Ze werd geschonken door de eigen parochianen; peter van de klok is, in naam van de ganse kerkgemeenschap, de Heer Gustaaf Dendooven (+) voorzitter van de kerkfabriek.

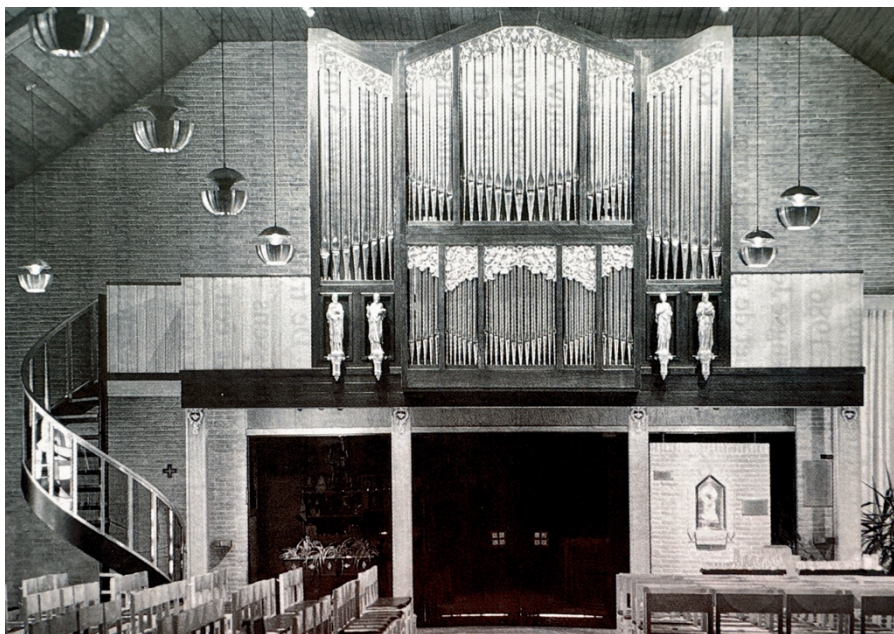
De **H.-Maria-klok** is de tweede grootste klok; gewicht: 350 kg - toon: Si. Ze draagt als kenspreuk: "Nu looft en prijst mijn ziel de Heer, Alleluia!" Ze werd geschonken door de gezusters Vermeersch, die dan ook als meters optraden bij de plechtige wijding.

De **H.-Jozef-Werkman-klok** is de derde klok; gewicht: 225 kg - toon: Do-Kruis. Ze draagt als kenspreuk: "Sta op, neem het Kind en zijn moeder!" (Mt. 2,13) Ze werd geschonken door Heer en Mevrouw Gilbert Ackaert - Gilberte De Corte en kinderen.

Bij het bezien van de toren langs de West-kant, is de gevel versierd met een 2 m. hoog keramiek — reliëf - beeld van de H.-Rita. Dit kunstwerk is in de metselij van de toren verwerkt. Het is een werk van de Brugse kunstenaar, de Heer Mitchell (+). De letters, onderaan, in keramiek: "Sint Rita" zijn het werk van E.Z. Marie-Luc der E.Z. Maricolen.

Heerlijk speelt het St.-Rita orgel

- Op tekst van Marnix Anny's, organist titularis. –
In november - december 1986 werd door E.H. Pastoor Ackaert het orgel van de Brugse Jezuitenkerk aangekocht. Dit gebeurde in overleg met de gekende orgelbouwer, de Heer Frans Loncke en Zonen uit Zarren - Kortemark (W.VI.) evenals met Marnix Anny's, organist, en Luc Delanghe, docent aan het Lemmensinstituut te Leuven. Het lag in de bedoeling het herstelde en gedeeltelijk aangepaste pijpwerk te herbruiken voor de bouw van een nieuw orgel in onze parochiekerk. Het pijpwerk werd voor het grootste deel goed bevonden, de speeltafel en de mechaniek bleken

niet meer bruikbaar. Het oude instrument werd in 1890 gebouwd door Ch. Anneessens - Meunier uit Geeraardsbergen. Het bevatte 37 registers, waarvan 4 als transmissie - eigenlijk dus 33, verdeeld over 3 manualen en een zelfstandig pedaal. De traktuur was mechanisch. In 1934 verving J. Anneessens - Tanghe uit Menen de mechanische traktuur door een pneumatische; hierdoor verloor het orgel een groot deel van zijn karakter.

In januari 1987 werd het Jezuietenorgel gedemonteerd en overgebracht naar de werkplaatsen van de orgelbouwers Loncke; de bouw van het St.-Rita-orgel kon definitief beginnen. Na intens ambachtelijk en kunstzinnig werk, werd het St.-Rita-orgel tijdens een eucharistische plechtigheid ingewijd door Mgr. Vangheluwe, bisschop van Brugge op 1 oktober 1989, dag op dag precies 12 jaar na de inwijding van de kerk. Op die dag werd het orgel ingespeeld oor Luc Delanghe en Marnix Annys.

Wat kwam er allemaal bij kijken voor het orgel speelklaar was? We zetten op een rijtje: dispositie ontwerp: Marnix Annys en Luc Delanghe; meubelontwerp: Stefaan Dejaegere, architect van de kerk; uitvoering meubel: E.H. Ackaert, bouwpastoor; beeldhouwwerk meubel (niet de vier beeldjes): Van Overschelde Donaat; uitvoering instrument: Firma Orgelbouw Loncke, Zarren, Kortemark.

Bij de studie van de dispositie hebben wij steeds voor ogen gehouden, dat het orgel er allereerst is voor kerkelijke diensten. Daarnaast kan het ook functioneren voor profane doeleinden en dienen tot uitvoeren van een zo groot mogelijk deel van de orgel-literatuur.

Het werd geen "Romantisch Orgel", geen "Neo-barok Orgel"; een goede dispositie biedt genoeg mogelijkheden; je hoeft geen karakterloos "Compromis-orgel". Het is uiteindelijk een orgeltype geworden, dat aansluit bij de laat klassieke zuidelijke (Franse) orgelstijl. Dit was mits enige aanpassing van het bestaande pijpwerk en nieuwbouw van enkele aangepaste spelen, heel goed mogelijk; het oude orgel leunde aan bij de Franse stijl en was volgens deze opvattingen gebouwd. Nog dit : de frontpijpen, zo'n 80-tal; zijn allemaal nieuwe sprekende pijpen. De orgelkast is gebouwd door E.H. Pastoor Ackaert naar het plan van de architect en volgens nauwkeurige richtlijnen van de orgelbouwer.

Voor de frontzijde van het schrijnwerk werd "Wengé" verkozen, een Afrikaanse zwarte en zeer harde houtsoort; de zijkanten en de achterkant zijn in massief eikenhout vervaardigd.

Het orgel is versierd met 4 vergulden eiken beeldjes, elk 65 cm. hoog ; het zijn de vier evangelisten: Matteüs, Lucas, Marcus en Johannes. Deze kunstbeeldjes sierden de preekstoel van de Jezüietenkerk in Brugge; ze werden in 1890 vervaardigd door een zekere Goossens uit Brussel, bijgestaan door de Bruggeling H. Fonteyne. De beeldjes zelf zijn gekapt in Slavonische eik.

Volgen nu enkele gegevens en de dispositie van het orgel. De windladen zijn gebouwd als sleepladen; de traktuur is elektrisch met verplaatsbare speeltafel; de speelaard is mechanisch gemaakt. Dit is voor de St.-Rita-kerk de beste oplossing, die ruimschoots opweegt tegen de bekende voordelen van de mechanische traktuur.

Er is deelbare, vrije combinatie en er zijn afstellers voor de tongwerken. De orgelventilatie is gemonteerd naast het orgel en de magazijn-balg puilt gedeeltelijk uit buiten de orgelkast. Het orgel bevat 1.554 pijpen, waarvan de mixtuur, de nachthoorn, de cymbel en de frontpijpen nieuw zijn. Het orgel bevat 24 registers (ook Spelen, stemmen).

Koppelingen: P + I - P + II - I + II

PEDAAL (Grote zijvelden)	GROOT ORGEL 3 ondermanuaal (I) (boven-middenvelden)	POSITIEF = bovenmanuaal (II) (als onderwerk gebouwd in de balustrade)
1 - Subbas 16'	1 - Bourdon 8'	1 - Nachthoorn 8' gedekt
2 - Fluit 8' open + nieuwe frontpijpen	2 - Prestant 8' + nieuwe frontpijpen	2 - Prestant 4' + nieuwe frontpijpen
3 - Oktaaf 4'	3 - Roerfluit 8'	3 - Fluit 4'
4 - Mixtuur 3r.	4 - Prestant 4'	4 - Nazaard 2 2/3'
5 - Fagot 16'	5 - Spitsfluit 4'	5 - Flageolet 2'
	6 - Knint 2 2/3'	6 - Terts 1 3/5'
	7 - Oktaaf 2'	7 - Oktaaf 1'
	8 - Vulwerk 4 R	8 - Cymbel 3 R
	9 - Trompet 8'	9 - Kromhoorn 4'
	10 - Trompet 4'	

Het St.-Rita-orgel heeft een geheel eigen karakteristieke klankrijkdom. De orgelbouwers Loncke zijn erin geslaagd het oude en nieuwe pijpwerk te laten samensmelten tot een wondermooie eenheid van klank; het getuigt van uitzonderlijk en kunstzinnig vakmanschap. het orgel past uitstekend bij begeleidingen van de zang en is tevens een schitterend solo-instrument.

In granietsteen gebeiteld

Wat op de Sint-Rita-parochie gebeurd is, is kerkewerk: uit christelijke overtuiging, in gemeenschap, met volle inzet. Voor pelgrims en het nageslacht werd in de muur van een zij-ingang van de kerk een granieten steen ingemetst. In met bladgoud gevulde letters staat erin gebeiteld: (Tekst van E.H. Spaens, pastoor van Oostkerke-Damme).

Deze parochiekerk is het stenen verhaal
van de vrijwilligers van de parochie en het ommeland,
die samen met hun pastoor
dit huis van God bouwden,
Gode en de H.-Rita van Cascia ter ere.
Door Mgr. De Smedt werd de eerste steen gewijd
op 28.09.1975 en de kerk werd plechtig
geconsacreerd op 2.10.1977.
Plechtige orgelwijding door Mgr. Vangheluwe
op 1.10.1989.

... mijn huis zal heten:

“Huis van gebed voor alle volken.” (Jes. 56,7)

Gebed tot de H.-Maria

Met vertrouwen kom ik tot U, H.-Rita,
die genoemd wordt
de "Heilige der onmogelijke of hopeloze zaken".
Bevrijd mij van pijnen en angsten die mij neerdrukken
en verleen mij gezondheid en vrede.
Ik vertrouw ten volle op uw machtige voorspraak
spoedig verhoord te worden.
Maak dat ik weldra tot uw eer
een lofzang van dankbaarheid moge aanheffen.
Indien mijn zonden een hinderpaal zijn
tot de vervulling van mijn wensen,
verkrijg dan voor mij van God, berouw en vergiffenis.
Laat niet toe, dat ik nog langer beproefd word.
Bekom mij wat ik U vraag
en ik zal uw grote barmhartigheid
jegens de bedrukte zielen verkondigen.
Wonderbare bruid van de Gekruisigde,
wees mijn trouwe voorspreekster,
nu en altijd in al mijn noodwendigheden!
(Driemaal Onze Vader, Wees Gegroet, Glorie ...)

H.-Rita, bid voor ons!

N.B. Dit oeroude gebed tot de H.-Rita ligt steeds om mee te nemen op de offerblok. Reeds 100.000 ex. werden tot nu toe verspreid.

E.H. Pastoors sedert het oprichten van de parochie:

- E.H. Van de Sompele Marcel van 22.09.47 tot 18.07.57, overleden te Wakken 15.04.1977.
 - E.H. Houvenaghel Dries van 19.07.57 tot 18.08.1962, overleden te Kortrijk 26.10.1982.
 - E.H. Boydens Antoon van 19.08.1962 tot 27.11.1968.
 - E.H. Robert Oscar van 15.12.68 tot mei 1973.
 - E.H. Ackaert Kamiel van 24.06.1973 ...
- Werd tevens benoemd voor een tweede parochie Lapscheure op 9 december 1984.

Eerwaarde Zusters Maricolen uit Brugge,
ten tijde van de bouwwerken op de parochie:

- E.Z. Honorine (+ 7.11.1981).
- E.Z. Aloisia.
- E.Z. Bosco (+ 26.12.1981).
- E.Z. Bonaventura.
- E.Z. Marie-Luc.
- E.Z. Salomé.
- E.Z. Lamberta.

Kerkmeesters betrokken
bij de bouw van de nieuwe kerk

- Mr. Gustaaf Den Dooven, voorzitter (+ 28.05.1983).
- Mr. Richard D'Hondt, schatbewaarder
- Leden: Mr. Roger Martens, Mr. Etienne Dobbelaere en Mr. Arseen De Sutter.
- In 1983 werd Mr. Roger Martens tot voorzitter verkozen en als gewoon lid kwam bij: Mr. August Persyn.
- Op 27.07.1989 gaf Mr. Roger Martens ontslag als voorzitter en lid van de kerkraad en werd Erevoorzitter.

In zijn plaats als nieuw lid en tevens als voorzitter:
Mw. Gilberte Debbaut - Meulemeester.

Dit op 23 juli 1989.

Alfabetische lijst der vrijwilligers,
die de kerk hielpen bouwen

1. Ackaert Franky, Brugge
2. Ackaert Gilbert, St.-Kruis
3. E.H. Ackaert Kamiel (bouwpastoor), Moerkerke
4. Ackaert Urbain (overl. 23 november 1991), Brugge
5. Bisschop Cyriel, Moerkerke
6. Boerjan Albert, Moerkerke
7. Boerjan Amedé, Moerkerke
8. Danneels Walter (overl. 16 maart 1990),
St.-Andries
9. Debbaut Luc, Moerkerke
10. De Gruytter Romain, Moerkerke
11. Dhondt Leon, Brugge
12. De Lille Jozef, Moerkerke
13. De Meyer Georges, Moerkerke
14. De Meyer Omer (overl. 3 augustus 1981),
Moerkerke
15. De Meyer Victor, Moerkerke
16. De Piere Jeroom (overl. 3 maart 1977), Brugge
17. De Rooze Roger, Moerkerke
18. Gentier Andreas, Moerkerke
19. Gentier Anne, Moerkerke
20. Gentier Rik, Moerkerke
21. Gentier Wim, Moerkerke
22. Haegeman André, Moerkerke
23. Hamerlinck Herman, Moerkerke

24. Hamerlinck Johan, Moerkerke
25. Hamerlinck Dominique, Moerkerke
26. Hilderson Robert, Brugge
27. Hindryckx August, Moerkerke
28. Lannoo Herman, Moerkerke
29. Lannoo Robert, Moerkerke
30. Maenhout Gustaaf (overl. 6 mei 1989), Moerkerke
31. Maenhout Lucien, Moerkerke
32. Moeraert Germain, Moerkerke
33. Mortier August (Alfons) wordt in '92 - 99 jaar, Moerkerke
34. Mortier Aimé, Moerkerke
35. Neyrinck Erwin, Moerkerke
36. Van de Woestyne Leo, Moerkerke
37. Van Grieken Rik (overl. 23 augustus 1977), Mol
38. Versluys Paul, St.-Kruis
39. Verhelst Stefaan, Moerkerke

Leerlingen metsers die een maand lang hebben gewerkt aan de kerk, onder leiding van hun meester: Gilbert Ackaert.

- 40. Cattoor Marc, Brugge
- 41. De Busscher Patrick, Brugge
- 42. Mus Franky, Brugge
- 43. Ombrecht Eddy, St.-Michiels
- 44. Ryde Dirk, Brugge
- 45. Vanhoenacker Geert, Zerkegem

N.B.:

Wie kwam in aanmerking om vrijwilliger te zijn?
Hij of zij, die minstens 5 volle dagen
zich heeft ingezet.

Firma's die meewerkten aan de bouw van de kerk

- Omer Pauwels

Stalen gebinten en vlectwerk,
betonconstructie - St.-Rita.

- August Persyn

Verlichting en verwarming (elektrisch) - St.-Rita.

- Robert De Baele

Sanitair - St.-Rita.

- Germain Cromheecke

Koper- en kunstwerk - Donk-Maldegem.

*Aanmaak pdf door priester Pradip Smagge,
augustus 2024, om beschikbaar te stellen op
www.groeneweiden.be*